

FEJÉRMEGYEI NAPLÓ

Novam ephemeriden, cui titulus „Fejérmegyei Napló“, a vobis institutum ad catholicarum partium proposita promouendis, id equidem probamus libenter. (Az általalok katolikusok törekvéseinek előmozdítására „Fejérmegyei Napló“ cím alatt létesített új lapot mi örömmel helyesljük.) XIII. Leó pápa Zichy Nándor grófhhoz, 1895. márc. 6-án.

Előfizetési árak:
Egész évre 6 frt, félévre 3 frt, negyedévre 1 frt 50 kr.
Egyes szám ára 5 kr.

Főszerkesztő és laptulajdonos:
Németh Ödön.

Megjelenik minden kedden, csütörtökön és szombaton este.
Szerkesztőség: Bástya-utca 9.
Kiadóhivatal: Szammer Imre könyvnyomdája.

A város ügyei.

Sz.-F. Jérvár, február 1.

A törvényhatósági bizottság rendkívül élénk érdeklődése mellett folyt le január 30-án Székesfehérvár város rendes havi közgyűlése. A szokatlan érdeklődést nem a bő tárgysorozatnak kell tulajdonítani, hanem inkább ama körülménynek, hogy a napirend tárgyai között olyanok is voltak, melyek fölött számos városatya ké-szült szót emelni.

Ilyen volt első sorban a városi tűzoltó torony ügye, mely egyes aggodalmaskodók szerint csak egy zivatarra vár, hogy lehajtsa a porba büszke fejét. No iszen, keltett is ez a dolog olyan zenebonát a közgyűlésen, hogy a főispán nem győzte eléggé rázni a csengettyűjét. Az elégedetlenség hangjai azonban tulsüvítették a csengő éles nyelvését s jó néhány perc kellett míg a csend helyreállt. Az elégedetlenség oka különben teljesen indokolt, mert hisz arról van szó, hogy a város pénzéből megint néhány száz forint menjen olyan hibák kikorrigálására, amelyek el nem követéséhez csak egy parányi előrelátás lett volna szükséges. Az a torony ott a hol van, sehogy sincsen jó helyen, mert esetleges ledűltével veszedelmet hozhat a szomszédságára. Az aggodalom e

fölött meg is van a követelés történt az iránt, hogy a fenyegetőzd toronynyal csináljon valamit a város. De mit?! Ez a kérdés csinálta meg a gyűlésen a zivatart. Eltollasák-e helyéről, vagy leköszék-e jó erősen dróttal, ami így is költséget okoz a városnak, még pedig hiábavaló költséget. — Persze ha annak idején szakított volna a böles magistrátus ama régi szokásával, hogy nem néz tovább az orra hegyénél szölván helyre építi a toronyot, a hol nem kellett volna attól tartani, hogy esetleg paacsintává lapithat néhány embert, úgy most nem volna szükség a torony drótozási kiadásaira. Hja, nálunk az előrelátás meg a kombináció terhes, fáradságos sntba hát vele!

Aztán tárgyalták az gyűlésen az Erzsébet-liget ügyét. Elhangzott egy életrel való s helyes fölszólalás. Saára Gyuláé, a ki helyesnek tartaná, ha a város nem ragaszkodnék mereven a Halesz-kerthez, hanem olyan mandátummal ruházná föl a kiküldendő bizottságot, hogy az nézzen körül a városban, hátha megfelelőbb helyet is találna a kegyeletes cséltra. Mi sem természetesebb, hogy ez is pusztába kiáltó szó volt. A tanács már másként határozott s e határozatnak keresztül kell menni. Sietett is lezafolni Saára indítványát a polgármester, mert hogy a Halesznél szebb

és alkalmasabb helyet nem ismerhet a városban senki. És a karaván halad! Die-balla indítványra keresztül ment s így a hadiak s hadleányok a jövőben nem a Haleszben, hanem az Erzsébet-ligetben fogják folytatni ártatlan enyelgésüket. Hogy a különben helyes és szép tervnek más módon való keresztülvitele útján bármily szempontból hasznót is nyerhetne a város, arra ugyan kinek van nálunk kedve gondolni?!

A közgyűlés leteltyásáról egyébiránt az alábbiakban számolunk be:

Fiath Pál báró főispán megnyitja a tanácskozást, mire a törvényhatósági bizottság a polgármester indítványára, a legközelebbi közgyűlés napjára február 27-ét, azaz a hónap utolsó hétfőjét tűzi ki.

Saára Gyula dr. bizottsági tag interpellációt intéz a főorvoshoz, hogy vajjon igaz-e az, hogy az orvosok egyezsége, kartellt kötöttek arra nézve, hégy a megüresedő munkás-betegsegélyző-egyletek orvosi állásait nem fogadják el, hogy tagjai-e kartellnak a törvényhatósági orvosok s ha igen, összeegyeztethetőnek tartja-e azt városi főorvosi állásával. Szerinte ezen egyezmény ellentétbe jön ezen humanisztikus egyletek érdekeivel, kiknek nem lévén egyleti orvosok, jövedelmeiket teljesen a betegápolási díjak fedezésére kell for-

A farkas.

— A „Fejérmegyei Napló“ eredeti tárczája. —

Írta: Romoky Ferencz.

Epen ebéd után volt.

Az asztal már le volt szedve, csupán egy boros üveg állott rajta, szomorú jeleként annak a nótának, hogy „mirek is van szerelem a világon“. Az egyik azt mondja a nagy szerelemtől: „ugy szeretlek, majd megesszelek“, a másik meg: „ugy szeretlek“, hogy megiszlak“. Mondom, hogy ennek a nótának az igazságát mutatta be az a bus üresség, a mely a palackot oly szomoruvá tette.

Hosszu, kék felhők usztak a szobában, a melyek a nótárius ur tajtrépipájából kibodordva, kellemes homályba borították a szobát és bizonyosságot tettek a nótárius ur finom, jó izléséről, a ki nem veti meg a dohányt, habár a finánc keze nem vetette is reája árnyékát az átkos törvény nevében.

A nótárius ur szundikált. Az ujság kiestt kezéből, a pipa kifordult busos szájából és ő szuszogott ugy, hogy a szuszogás testvérek között hortyogásnak is beillett volna. Valami nagyon különös álmai lehettek, mert arca, a mely az erősebb rózsaszín és a bazsaróza színei között játszott, lassankint egészen haragos vöröské vált, az orrán, a mely oly szépen volt beárnyékolva különböző kék erecskétől, egyszerre tűzbe játszott, homlokán kidadádtak az erek, akár a kisujjam s az öklét félelmesen összeszorította.

Igen, mélyen tisztelt hölgyeim és uraim! a nótárius ur álmodott, még pedig nagyon

különösét, mondhatnám érdekeset s reája nézve különösen szépet álmodott. Képzélek önök mit?! Epen a feleségét ütötte. Pardon, hogy én ezt széppnek mondom, de nem nekem szép, hanem a nótárius urnak volt gyönyörű. Képzélek önök, megértek már együtt 30 évet az ő feleségével, Klára asszonnyal, megülték a 25 éves jubileumot, meg a 30 éves háborút és a nótárius ur ezalatt nem tett mást, csak hallgatott, nem azért kérem, mert a „böles hallgat“, hiszen böles volt ő, tudta azt a falubéli kupahtanács már nagyon régen, nem is azért talán, mert Klára, az ő szerelmetes oldalbordája, szintén nem beszélt volna, ő korántsem; azért, mert ha Klára aszony beszélt, akkor neki hallgatnia kellett, Klára asszony pedig mindig beszélt és így neki állandóan hallgatnia kellett. Tessék ezt kérem elképzelni 30 hosszú éven keresztül. Megunta, tessék elhinni, mélyen tisztelt hölgyeim és uraim! megunta testéből, lelkéből ezt a hallgatást. De hát mit tehetett, ha Klára asszony nem akart hallgatni akkor, a mikor ő beszélni akart. A mikor olyan rövidesen kifizette egyegy: te lump, te éhenkorász. te naplopó, te korcsmatöltelek és több ilyen kifejezésekkel, a melyeket nótárius uram nem érdemelt meg, lelkére mondotta akárhányszor, hogy nem érdemelte meg. De Klára asszony nem értette meg az ő érzékeny szívet. Bezzeg másként csinálta azelőtt 30 esztendővel, mikor a nótárius urat szerelmének illatos rózsaszáláival magához lebilincselte. Akkor tudott szépen szólni, hamiskásan mosolyogni, de most, most kitanult már mindenből, nem talált hibát másban csak a nótárius urban, nem volt utjában más csak a nótárius ur, ha fölkel, ha lefeküdt, ha jó kedve volt, ha rossz, mindig csak a

nótárius ur buzta a rövidebbet. Ugy, hogy a nótárius ur sokszor, de nagyon sokszor meguntálta az életet, hányszor kívánta, hogy az angyalok vigyék már ötlet tel abba a szép menyországba, s akkor is tohászzkodott egyet, hogy csak ugy, hogy Klára asszonyt senki be ne eressze, különben erről félig-meddig már meg is volt győződve, mert nem tudta legrosszabb álmában sem képzélni, hogy az angyalok közt Klárára, az ő édes feleségére valaha szükség lehetne.

Mint mondtam, nótárius uram megunta már 30 esztendőn keresztül a hallgatást és elhatározta azt, a mit már annyiszor akart, hogy megmutatja: ki az ur a háznál, hogy ki viseli a kalapot, ő-e vagy az asszony?

Es végre valahára eljött az alkalom, a melyet oly epedve, oly szívzakadva várt már oly rég óta. Ismét összevessztek, akarom mondani, Klára asszony ismét le akarta hordani, mint rendesen. Mien, mien se, mit tudom én, talán a nótárius ur se tudná most megmondani, ha valaki kérdezné tőle ebben a boldog álomban, mondom: megint összekasztották a kerekét s a Klára asszony szokás szerint fölül akart kerekedni, a bodros fejkötőjén, kontyán, akarom mondani, a más haján, rántott egyet, csipőre tette a két kezét, a kötenyét megigazitotta, rágyújtott és szidni kezdte nótárius uramat. De ő sem volt röst. Hát ki az ur a háznál mi?! kiáltotta, te-e vagy én, mi?! ki keresi a kenyeret, te-e vagy én, mi?! hát nem becsülöd meg a te uradat már soha, mi?! azzal kivette a pipaszárt a pipából és oly alaposan kezdte vele simogatni Klára asszonyt, hogy az kegyelemért kezdett könyörögni. De nótárius uram szívében meghallt az irgalom. Ki akarta

Mai lapunk 8 oldal.

ditania, sőt mi több, még azt sem képesek fedezni.

Bierbauer Viktor főorvos nyomban válaszal az interpellációra. Igenis, úgy ő, valamint a törvényhatósági orvosok is mind tagjai ezen kartellnek és nem lát semmiféle okot, miáltal tagsága összeütközésbe jönné hatósági orvosi állásukkal. Hisz ők ezzel nem a betegekkel szemben lépnek fel, csak az egyesületekkel szemben s inkább még csak jót akarnak tenni a betegeknek akkor, mikor nem kényszerítik, hogy az egyesületi orvossal kezeltesse magát, hanem bárkivel, kihez épen bizalma van.

Saára Gyula dr. a választ tudomásul vévén, a főispán indítványára áttér a közgyűlés a megyei kórház ügyére, mely felett való névszerinti szavazást a mult rendkívüli közgyűlésről a mai rendes közgyűlésre halasztotta.

Tóth István főjegyző felolvassa újból a tanács előterjesztését s a közgyűlés határozatképen egyhangulag kimondja, hogy a megyei kórházhoz nem hajlandó semmiel sem járulni.

Ugyancsak a kórházügynél felmerül a másik kérdés, hajlandó-e a város magánkórházát a megyei megnyitással beszüntetni. Erre nézve most érdemleges határozatot nem hoznak, csupán csak átírnak a megyéhez, hogy hajlandó lesz erre, ha, nem mint a tanács indítványozta, 150 ágygal berendezett kórházat emel a megye, hanem a mint **Hübner** Károly módosításával a közgyűlés azt elfogadta, t. i. ha a megye hajlandó kórházát a város betegeinek rendelkezésére bocsátani.

A kórház ügye ekként megoldván, a szedreskerti temető kibővítése céljából törtenendő telek kisajátításra tért át a közgyűlés.

A bizottság 70 krt ígért négyzetölenként, de a tulajdonosok 1 frton alul nem hajlandók átengedni. Az ügyhöz hozzászól **Havranek József** polgármester, **Vásárhelyi Szabó György**, **Laufnauer** Károly, **Almássy** Ferencz, kik minden ajánlják a teleknek egy forintért való megvételét annyival is inkább, mivel az ott levő

telektulajdonosok telkeiket szőlővel kezdik beültetni, mikor pedig a telek ára esetleg meg is kétszereződik.

Következett ez ügy felett a névszerinti, szavazás, melynek eredménye, hogy a közgyűlés a teleket 1 frtért kisajátítani elrendeli.

Tóth István főjegyző előterjeszti a közigazgatási bizottságnak indítványát a Halesz kertnek rendezése s Erzsébet királyné nevére „Erzsébet-liget“ elnevezéssel leendő ellátása tárgyában.

Dieballa György szólal fel az indítvány mellett és ajánlja, hogy fogadják el a közigazgatási-bizottság indítványát és küldjenek ki egy bizottságot a rendezés céljából.

Dr. Saára Gyula legnagyobb örömmel járul hozzá ahhoz az indítványhoz, hogy a város ligettel és fasorral örökítse meg nagy királynénk emlékét, a bizottság kiküldését azonban csak úgy fogadja el, ha a bizottság nem csupán a Halesz kert rendezésére küldetik ki, hanem egyáltalában egy alkalmas hely keresésére, illetve annak ligetté való átalakítására irányuló terv kidolgozására.

Havranek József polgármester módosítás nélkül ajánlja elfogadni és kéri az ügyet a kertészeti szakosztálynak kiadni.

Lasits István kételyét fejezi ki az iránt, vajjon, ha a Halesz kert át lesz is alakítva, lehet-e majd akkor is oda tisztességes embernek kijárni, nem lesz-e majd akkor a bakáknak tanyája s a város szeméjtének fészke.

A közgyűlés végül elfogadja a közigazgatási bizottság indítványát.

Tóth István főjegyző betérjeszti azon bizottsági tagok névsorát, kiknek mandátuma, 6 éves megbízatása lejárt. Ezek:

Belvárosban: **Alaghy Dezső**, **Dieballa György** dr. **Eisenbarth** Károly, **Gremsperger** István, **Hübner** Károly és **Kovács** Károly.

A Palotavárosban: **Horváth Mihály**, **Marschal** Nándor, **Mészáros** Ferencz és **Nagy** Ignác.

adni azt, a mivel 30 hosszú esztendőn keresztül tartozott, a minék a kiadását már oly réges-rég öhajította. Az asszony sirt, jajgatott, könyörgött, esdeklett, ígért eget, földet, de nótárius uram hajthatatlan maradt, egész addig, míg ki nem fáradt, még egy utolsót akart, de nagyot ütni s a mint kezét felemelte, meglődította a szék mellett álló kis asztalt. Az asztal fölbillent, a rajta álló csecsebecsék száz darabra zúzva, a földre pufantak, egyik ráesett Klára asszony **Zsolinak** nevezett aranyos kutyáskájára és pedig a kutyácskának farkacskájára, a kutyácska elkezdett ordítani, mintha nyuzták volna és a nótárius uram fölbredt. Fölbredt szépsége álmaiból és látta az irtózatot pusztulást. Aroza, a mely rendes körülmények közt a róza és a bazsarózsa haragos színei közt váltakozott, a mely különösen ebéd után egész sötét színt vallott, halvány lett, mint a meszelt fal. Ha még annyi vére lett volna is, az mind, de mind az utolsó cseppig a test alsó részeibe hatolt és ő állott, állott, mintha sóbálványá változott volna. Megtapogatta a szemét, megcsipte a fülét ébren van-e, hogy vajjon nem álmodik-e, ez is álom, szörnyű álom. Nem! ő nem! nótárius uram! szörnyű valóság biz ez. Ön tehetetlen, mint felesége már százszor meg egyszer megmondotta. Nem volt önnök elég a feleségét végigsimogatni a megyafipaszárral, önt nem hatották meg annak forró könnyei, még utoljára még kegyetlenebb akart hozzája lenni és ime földöntötte ön a kis asztalt, most lepötyögtek róla Klára asszony drágaságai csecsebecsái, talán még hamis haja és még hamisabb fogai is, aztán az asztal rádült a Klára asszony mopszli kutyáskájára, a mopszli kutyácska farkacskájára és most a mopszli ku-

tyácska ordit, mintha legalább is nyuznák. A nótárius bámult, csodálkozott, végül eszmélt és látta a szomorú valóságot. Hát mondják meg önök, nem pech ez, 30 év óta ígérgeti Kláranak magában, hogy kihuzza a lukrit, — egyszer veri meg — álmában s akkor is feldönti a felesége pipere asztalát. — De ez mind semmi! Mi lesz, ha mindezt az asszony látni fogja, a Klára asszony, a rettetten Klára asszony. Ó miért is volt olyan kegyetlen hozzá, — ha még meg nem akarja utoljára ütni, nem dönti fel az asztalt, nem török össze a sok smukk, és nem ordit a mopszli mintha nyuznák.

Hanem persze bolond ember volna nótárius uram, ha csak nézné a pusztulást és nem igyekeznék valamiképen a bajon segíteni. Először is a mopszli kutyácskát akarta megbékíteni, a mely még mindég ordított, mintha nyuznák. Simogatni akarta, de az a hála helyett megkapta a kezét és még jobban ordított, mintha csupán csak az lett volna a szándéka, hogy Klára asszonyt lármájával behívja, hogy az azután csajpon akkora patáliát, a melyről a szegény nótárius ur legalább egy hónapig panaszkodhatnék.

Egy nagyzerű gondolat villant meg egyszerre a nótárius ur fejében. Hopp! megvan! Nótárius uram nem sajnált ezért egyet a fejére ütni. Elszöktünk hazulról, úgy hogy az asszony észre ne vegyen, kimegyünk a szőlőbe, kihijjuk a komát és buélfelejtől hőmentünk egyet a javából. Ugyis mit ér az élet! S a nótárius ur a tettek embere volt. S úgy tett a miként bezele. Vállára vetette a puskát, keblére szoritotta a pinczelucsot s neki indult. Szép lassan osont el a ház alatt, hogy az asszony, a ki ilyenkor ebéd után épen a falu pletykáit szokta a tiszteletes asszonynyal megbeszélni,

A Tóvárosban: **Bernáth** Ignác, **Gyurkovits** Alajos és **Pálffy** Károly.

A Viszvárosban: **Almássy** János, **Flaskár** József, ifj. **Rózsa** Ferencz és **Véber** Károly.

A felsőváros I. kerület: **Berregi** József, ifj. **Fister** János és **Fröschl** József.

A felsőváros II. kerület: **Antal** Ferencz, **Rédey** József, **Radits** György, és **Szikss** József.

A választás napjával február 6-át tüzi ki a közgyűlés, Választási elnököknek pedig a polgármester előterjesztésére a következőket választja meg.

Belvárosban: **Saára** Gyula dr. elnök és **Pápay** Nándor hely. elnök.

Palotavárosban: **Kövesy** István dr. elnök és **Lőrincze** Elek hely. elnök.

Tóvárosban: **Almássy** Ferencz elnök és **Laufnauer** Ferencz hely. elnök.

Viszvárosban: **Alaghy** Dezső elnök és **Fröschl** János hely. elnök.

Felsőváros I. ker: **Havranek** János elnök és **Berregi** György hely. elnök.

Felsővár s II. ker: **Haláss** János elnök és **Knitthoffer** János hely. elnök.

A választás helyszíne pedig minden kerületben marad a régi.

A közgyűlés az adófelsőzlamlási bizottság tagjainak **Pálffy** Károlyt és **Sclammadinger** Antalt választja meg.

A belügyminiszter jóváhagyta a városi téglá telep eladását, miért is az árverés útján **Juth** Máriának adatott el 2515 frtért.

A lovassági laktanya és a csapatkórház közé építendő laktanya helyéhez még 640 négyzet öl szükséges utnak, mi azt is annak kisajátítása iránti kérvény felterjesztetik a miniszterhez.

A sörház alatti rétek öntözése érdekében szolgálommal terhelt ingatlanok tulajdonosainak kártalanításul 218 frt. a kézi pénztárból kiutalványoztatik.

Nagy vita keletkezett a tanácsnak a tűzoltó tanya udvarán emelt mászó torony áthelyezése tárgyában. Két indítvány áll fenn;

hogy valahogy nesztét ne vegye. Átment kedves komájához a kántorhoz, a kinek a kebelére borulva, sirni akart s majdnem el is fakadt, ha nem szégyenli magát. De megemebrelte magát és egy nagyot sóhajtvá mondta: koma gyere a szőlőbe! És komája a rekrtram nem volt a jónak megrontója soha, tenyerébe ütött, melegen megrázta azt és mondá: „Helyesen van!“ „Rég vártam“, — tette hozzá. Bánatos szemeiből kisugárzott a tenger fájdalom, tudta ő is, miért iszik nagyokat és — gyakran. Neki is fáj az a husdarab keble közepe, a mit szívnék hívnak.

Régen, nagyon régen, van talán már 30 hosszú éve, hogy összetaposta valaki, a ki hamisan pislantott a rektor urra és mikor annak szívében fölbredt a kiolthatatlan szerelem, a mely élni fog akkor is, ha rekrtram rég pihen ott a csendes temetőben, onnan is fel fognak hallatszani azok a mélyeséges sóhajok, a melyek most egy kovács futatójának is becsületére válnának. És tudják önök, hogy miért hagyta el a hűtelen rekrtramot? Mert valamivel szebbet talált nála. Mert mi türes, mi tagadás a dologban, rekrtram nagyon hátul ballagott akkor, mikor a szepzéget osztogatták. Az orra, ő nem tudja, mi okból, de tulságosan kinevelődött, megvastagodott s oly vörös lett, mint a legvörösebb posztó, télen pl. most: a violaszint játszottá. A szemei egy kicsit félrecsuszta, a mit úgy szoktak nevezni, hogy kancsal, ő azt hitte, hogy jól áll neki, mások meg épen mindig az ellenkezőt hajtogatták; a bajusza — mit mondjak róla — hisz az a baj épen, hogy alig van, mit mondani róla. Itt-ott ágaskodott egy-egy szál, de ha megannyi lett volna, egytől-egyig megbomlott, mind más és más irányban ágaskodott, hiába volt neki a Caillag Anna

egyik, hogy a torony sodrony kötéllel köttessek meg, másik hogy tolassék odébb mivel a szomszédos Sohár-féle ház szél alkalmával veszélyeztetve van az agyonzuzástól.

Fröschl ez alkalommal hevesen megtámadja a főmérnököt, mint a ki az ő „okos“ véleményét mintegy rákötöjálja a szakosztályra s mindig azzal áll elő, hogy csak ő ért a dologhoz, más nem. Őt okolja, hogy most akár a lekötéssel, akár az eltolással újabb kiadást okoznak a városnak, mert az építészeti szakosztály kétszer is rosszalta a tervet, sőt ő még különvéleményt is adott be.

Havranek József: A tanács nem olvasta a rosszalást, sem a különvéleményt, mert akkor figyelembe vette volna.

Vinkler főmérnök sem tud rosszalásról, sem különvéleményről. Fröschl adott ugyan be indítványt egy vastorony építésére, de a közgyűlés elvetette. A szakosztályban pedig a terv egyhangulag lett elfogadva. Különben is a torony jó, kifogástalan, csak Sohár Béla törv. bíró fél az eldőlésétől. Nem tartja szükségesnek az eltolást, mert ugyancsak elemmentáris erővel kell a szélnek jönnie, hogy a tornyot feldöntse.

Antal József sajnálja, hogy vannak olyan építők, kiknek alkotásait néhány hónap múlva egy kit szétlő feldőléstől kell féltetni.

Pénzes Imre a torony építője sértve éri magát a kijelentéstől és vissza vágja: „A földmivés maradjon az éke mellett“. Az ő építkezését, mikor a bizottság felülvizsgálta és kifogástalannak találta, ne ócsárolja senki. A torony — ugymond — „magától“ nem dől össze. De — azért indítványozza, hogy kössék le drótkötéllel.

Antal: Az ilyen szakértőre nem ad semmit, ennyit a bérese is ért. (Heves szóváltás támad Pénzes és Antal közt. Zugás és pissegés a teremben. A főispán csendet kér és figyelmezteti Antalt, ne éljen vissza a szólás-szabadságával.)

kenőse, hiába a patyikus minden suviksza, akarom mondani bajszpedróje, ha rekrám fele jövedelmét ráadta volna se tudta volna őket ráneha szedni s valahogyan glédába állítani. A rekrám rendszeren magyar csizmában járt, meg akarta mindenáron mutatni, hogy jó hazafi. De sajnos, hogy vékony lábszárai ezáltal annyira elötüntek, hogy száz közül 99 ember inkább a szívében hordaná a hazafiságot, mint-hogy így csuffá tegye azzal az ármányos vékony lábszárral a szegény árva magyar hazát.

Elég az ahhoz, hogy rekrám nőtlen ember volt, nem kapott feleséget, ha szíve belehasadt volna is, és szívének nagy fájdalomában bizony kedvesen vette nagyon, hogy notárius uram őt oda óhajtott vinni, a hol már annyiszor csepegtetett hűsítő balzsamot égő torkára, akarom mondani: szívének égő seibeire. Rekrám gondoskodott a gyomoráról, jó friss kolbász, hurka jól fog esni, mert hát kérem disznóölés szezonja volt és ő értette, hogy hogyan kellett a gyerekeket beugratni, hogy róla se feledkezzenek meg.

Hát menjünk. Notárius uram úgy behuzta a nyakát, mintha félne az árulástól, rekrám meg kihuzta a nyakát, mintha mondani akarná az egész világnak: nem parancsol nekem senki emberfia, magam ura vagyok, mint a lángi kanász.

Elindultak. A hó vigan ropogott lábaik alatt.

Egy félóra múlva már ölegette notárius uram a legvastagabb hordót s ugyancsak szitta ám a lopóval, a mit magyarul hébernek hívnak, azt az aranyszínű búfelejtőt, a mely neki már oly sok édes percet hozott s annyi keserűséget kiűzött égő szívéből.

Leültek s ittak, aztán megint ittak. Aztán

Say Ferencz azt tapasztalja, hogy az egész csak felfűtött. Egy ember aggodalmáért az egész tornyot megromlani nem érdemes. Bátran kimeri nyilatkozatni, hogy a torony megáll a helyén, de azért indítványozza, hogy a közgyűlés szavazza meg a dróttal való leeresztését a közönség és a háztulajdonos megnyugtatósa végett.

Saára Gyula dr., Pálffy Károly, Tóth Arthur szólnak még a dologhoz. Pálffy az eltolást ajánlja, a tanács véleményét, valamint Saára Gyula dr. is; Tóth Arthur ellenzi az eltolást.

Végre a közgyűlés elfogadja Say Ferencz építész indítványát, hogy t. i. a torony drót-sodronnyal erősíttessék le.

A dunántúli országgyűlési képviselők állandó segélybizottsága 2500 frtot küldött, hogy abból a város jégkárosultjait segélyben részesítse. E célra a számvevő közbejöttivel minden városrészből két-két egyén küldetik ki a segélynek méltányos és igazságos szétosztása végett. A segélybizottságnak pedig jegyzőkönyvi közönetet szavaztatik, melynek kivonata el lesz küldve az állandó segélybiz. elnökének, Lits Gyula orsz. gyűl. képviselőnek.

Beterjesztetik Öreghegy 1899. évi költségvetése és kiadatik a tanácsnak.

A lapos-mezői gyepföldek 5 frtért holdankint haszonbérbe adatnak Antal János és társainak.

Elrendeltetik a közbűgőhídi kutak helyreállítására.

Tudomásul veszi a közgyűlés az iskolaszék jelentését Felmayr Juliaka 200 forintos iskolai alapítványáról. Ugyancsak tudomásul veszi Rauscher Béla 1000 koronás alapítványát, melynek kamataiból a vasuti műhely munkásai, esetleg özvegyei árvái segélyeztetnek. A műhely esetleges megszűnése után az alapítvány kamatai a szegény pénzár javára folynak be.

A vízvezetékre hirdetett pályázat határideje márczius 15-ig meghosszabbíttatik. Eddig

oda lyukadt ki a dolog, a hogy rendszeren törtenni szokott, hogy egyik is, másik is a maga baját-jaját kezdte hánytorgatni. Ilyenkor aztán mindegyik olyan lett, mintha tintába mártották volna, nem izlett semmi, még a kolbász, hurka, meg ezek a jófajta disznóságok se.

Nincs igazság a földön szólt rekrám belemarkolva abba az egy pár szál hajába, s úgy neki talált fektüdni az asztalnak, hogy az kis hujja, hogy föl nem dől. Nincs igazság a földön. Ennyit szenvedni, minek is élek, miért is nem haltam meg, vagyis inkább minek is születtem erre a gonosz világra. Szemeibe könyök gyűltek s oly bánatosan nézett az egyik szemével, hogy a köszikla megindult volna ezen a szívifájdalomon.

— Ne husulj komám! Hátha te is oly csuffá jártál volna mint én, hátha te is oly harpiát kaptál volna a nyakadba, mint én, a te szerető jó barátod.

— Nem vagy te férfi! szólt a kántor nagyot pislantva. Én lennék csak a helyedbe.

— Aztán mit csinálnál?

— Tudnék szeretni, azt a mit nem tudsz, és én megszelíteném szívémmel, szerelmemmel a legvadabb állatot is.

— Próbáltam azt már én is.

— Hát aztán mi történt?

— A mikor meg akartam ölelni, ellökött, ha megakartam csókolni, összeszidott és azt mondta: bizonyosan megint a pinczébe akarsz menni.

— Én és a pincze.

— Hát aztán nem tudsz parancsolni neki?

— Tudnék én de ha ő nem tud engedelmesskedni, úgy lekup a tiz körmömről, hogy mindig megbánom, hogy elkezdtem, de még azt is, hogy születtem, vagy ha születtem legalább

már 18 tudakozódó volt, kik közül 5 komolyabb szándékkal van a pályázatot illetőleg.

Paauer István állatorvos benyújtja utolsó negyed évi hivatalos jelentését.

Debreczen város bizalmi felirata kerülvén a sorra iszonyu „hoch“-cholás és gyenge éljenzés keletkezik, közbe zaj és abczug kiáltások, mire a főispán a legerélyesebb hangon figyelmezteti a közgyűlést a testvér törvényhatóság átiratának a meghallgatására.

Debreczen város tudvalevőleg bizalmat szavaz a kormánynak, ennek ellenébe indítványozza Tóth Arthur a bizalmatlansági nyilatkozatot.

A főispán, mivel, ugymond, kell, hogy nemcsak a kormány, de az egész törvényhozás iránt bizalommal viseltessünk, nem tarja a kormány iránti bizalom külön kifejezését idő szerűnek, miért is az átirat feletti napirendre térést indítványozta, mit a közgyűlés el is fogad.

Ezután a különböző bizottmányok és szakosztályok terjesztették az 1898. évben tartott üléseikről felvett jegyzőkönyveiket, mely után a főispán a jegyzőkönyv hitelesítésére Pálffy Károly és Hübler Károly bizottsági tagokat felkérve, a gyűlést 3/4 12 órakor bezárja.

Az árvaházi bizottság ülése.

A megyei árvaház ügyében alakult bizottság ma délelőtt 10 órakor Hussár Ágoston alispán elnöklete alatt a vármegyeház kistermében ülést tartott. Az ülésen résztvettek Hussár Ágost alispán, Balassa Sándor tb főjegyző, Károly János nagyprépost, Molnár Béla, Moóri Kőing Zs. Orbán Ottmár, Varga Zsigmond stb.

Az ülés tárgya a pályázatokkal beérkezett jelégés levelek felbontása volt.

Ezekből kiderült, hogy az első 200 frt díjjal jutalmazott terv beküldője Fröschl János helybeli építész. Ez az első díjjal

haltam volna már meg. „Jó volna ott megnyugodni, oda le' majd nem fáj semmi.“

Rekrám ezt a pinczére értette, hogy oda le majd nem fáj semmi.

— Hát akkor igyank egyet — felel.

Ebben a notárius is egyet értett és ittak, a meddig a kancsó bor ki nem fogyott, mikor kifogyott újra hoztak s azt vették észre, hogy békülnek. Ennek annyira megörültek, hogy még egy kancsóval leöntöttek.

Hanem a notárius uram egyszerre szüklüni kezdett. Az órájára nézett, aztán a csillagos eget nézte, végre feleségére gondolt. Mi lesz most, hisz az idő már éjfélre jár és ok még mindig itt vannak. Istenem, milyen a szív! mennyi benn a fájdalom. Ez a két jóbarát éjfélleg meregette ki belőle a szomorúságot s még mindig tele van, és meregette bele a jókedvet és még mindig üres.

De bezzeg nehéz lett a fejük és gyenge a lábuk.

Valahogyan összeszedelőzködtek és megindultak a nagy utra.

A hó vigan ropogott lábaik alatt, a hold ki-kidugta sápadt arcát a felhők mögül megvilágítva a két férfit, a kik közül az egyik minden lépésnél bátorabb, a másik mindegy szomorúbb lett.

De egyszerre a két hős megáll, egyik a másikat megtaszitva néznek egy irányban, hátrafelé. — Mi az?

A hold fénye mellett egy sötét alakot látnak, a mely feljűk közeledik. Négy lába van, hosszú bozontos farka és szerföltött sunyi módon oldalgal feljűk.

— Te komám! szólt a rektor, ez alighanem farkas s úgy verődtek össze a fogai, csak-ugy zörgött.

jutalmazott terv egyszersmind a kiviteli terv is.

A második díjjal 100 frttal jutalmazott terv beküldője *Bierbauer István*, budapesti építész és kir. főmérnök.

Dicséretre méltatták ezeken kívül ifj. *Nagy Károly* építész tervét.

A bizottság felhatalmazta az alispánt, hogy a kivitelre elfogadott terv beküldőjével a kivitel részleteinek megállapítása végett lépjen érintkezésbe s egyszersmind a költségvetés iránt nyújtson be javaslatot a bizottsághoz.

UJDONSÁGOK.

— *Tisztelettel tudatjuk, hogy lapunk szerkesztősége és kiadóhivatala február 1-től kezdve Bástya-utca 9. szám alatt, Szammer Imre-féle házában van.*

— **Gyertyaszentelő Boldogasszony** ünnepét üli holnap egyházunk, a Boldogságos Szűz tisztulásának, Jézus Krisztus templomban való bemutatásának ünnepét. E napon az egyház gyertyát szentel, ezért is ez ünnep elnevezése. Ez ünnep alkalmával, mint értesülünk, a szent misét *Gremesberger István* kanonok fogja tartani, mely előtt a gyertyaszentelést maga a megyés püspök fogja végezni. A szent mise után *Kéri Ferencz* hitszónok fog szent beszédet mondani.

— **Fájdalmas évforduló.** Most hétfőn volt tiz esztendeje, hogy a mayerlingi tragédia gyászba, fájdalomba ejtette az egész országot. Mélységes szomorúság száll szívünkre e visszaemlékezésnél, újból érezzük sajogni a fájdalom sebéit s érezzük a szárnnyit veszt seget, mely azon a rettenetes napon országunkat érte. Két ország büszkesége, reménye porladozik

— Csakugyan. Egy valóságos farkas! A minap olvastam, hogy hármát széjjel szedtek. Erre aztán mindégnyikben megágyzott a vér.

— Ur Isten! hisz ez kegyetlenebb Klára asszonynál, mert az ha kikezde is, de még meg nem ette. Kegyetlenebb a rektor ur egykori ideáljánál, a ki az ő szívet kegyetlenül összemarcangolta. Ez nem fog megelégedni az ő szívével, hanem még a lábászárát is kieszi a csizmából, úgy, hogy holnap majd két pár szívmát fog találni a falu népe a melyből Klára szívmakadva fogja látni, hogy hiányzik belőle a nótárius ur és hiányozni fog az egész falunak a rektor, a ki a gégjével annyiszor kikerjantotta a legszebb éneket.

Mi lesz most?

Már érezték, mint rágódik csontjaikon az az éhes fenevad, a mely az egész vidéket rettegésben tartotta.

Szerettek volna megfutamodni, de nem volt rá bátorságuk. Illetőleg nem nagyon bíztak magukban. A rektor az még csak birta volna a vékony lábaival, ő talán a farkast is elkerülte volna, ha futásról van szó, de mit csinál a nótárius, hogyan fusson ő a kövér természetével, hiszen 20 lépés mulva már torkán ül a fenevad és lakmározik az ő husából. Erről a tervről le kellett mondani. Egyik sem akart a másik nélkül szembeszállni ezzel a vadállattal.

— Hát haljunk meg együtt. Együtt ittunk, együtt menjünk a másvilágra. Készüljünk a nagy utra.

Sirhatsz Klára és bőséges könnyeiddel hiába zokogod tele a kőtenyvedet, a kit életársadnak nevezted, a kinek örök hűséget és a siring való szeretetet esküdtél, egy félóra mulva elszáll ebből az árnyékvilágból. És akkor sirathatod, de hiába, többé már föl nem kel. Talán

abban a koporsóban, melyhez a bécsi kapuczinusok sirboltjában zárandokoltak tegnapelőtt a kegyeletes lelkék. A szomorú évforduló alkalmából a király hétfőn délelőtt 9 órakor *Mária Valéria* főhercegnővel a kapuczinusok templomához hajtatott és a sirboltban előbb a trónörökös, azután a királyné koporsójánál csendes imát mondott. *Stefánia* özvegy trónörökösné és leánya *Miramarból* pompás koszorukat küldtek, amelyeket korán reggel tettek le a koporsóra, úgy szintén az uralkodó család számos tagjának a koszoruját. *Lajos Viktor* főherceg maga hozta el koszoruját és inádkozott a koporsónál. Délelőtt gyászmisét mondtak a sirboltban, a melyeken nagyszámu közönség volt jelen. Rainer főherceg házi kápolnájában, valamint a mayerlingi karmelita kolostorban is gyászmise volt. Az uralkodóház több tagja, köztük *Ferencz Ferdinánd* főherceg is, koszorut tett le Rudolf trónörökös koporsójára. A német császár megbízásából Rudolf trónörökös koporsójára az elhunyt királyfi legkedvesebb virágából font koszorut tettek, szalagján ezzel a felirással: II. Vilmos császár — hű barátjának. Budapestben is megtartották a gyászünnepségeket e szomorú évforduló alkalmából. A budai királyi palota Szt. Zsigmond kápolnájában tegnap délelőtt 9 órakor csüendes gyászmise volt, melyet *Kánter Károly* királyi palotai plebános mondott. A szentmisen jelen volt *Apponyi Lajos* gróf magyarországi udvarnag, *Ybl Lajos* lovag várkapitány, az udvari tisztviselői kar, valamint teljes díszben az udvari szolgaszemélyzet, A budavári koronázó Mátyás-templomban *Nemes Antal* dr. budavári plebános tartott reggel 9 órakor gyászistentiszteletet. A fekete drapériás padokban a kerületi előjáróság tagjai foglaltak helyet.

— **Püspöki körlevél.** A napokban bocsátotta ki dr. *Steiner* Filöp megyés püspök ez évben az első körlevelét. Legelőször is köszönti az egyházmegye papságát az új év kezdetén és felhívja őket arra, hogy

sirján óhajtod könnyeidet kizokogni. Hasztalan! Jeltelen sirban nyugszik, ennek az éhes farkasnak gyomrában, a mely oly kegyetlenül vicsorgatja a fehér fogát rája.

És te is busulhatsz, te is sirathatod, te hűtelen, azt az összetépett igaz szívet. Megérteni nem tudtad mig élt, pedig érted dobogott és érted fog dobogni talán még akkor is ha a farkas gyomrában pihen.

— Hát meghalunk, — sóhajtott a nótárius.
— Meg, — nyögött a rektor.
— Ilyen korán és hamar, — zokogott a falu esze.
— Szegény falu.
— Szegény jó feleségem.
— Meghalunk!!
— De nem adjuk az életet oleón.
— Az igaz, hisz itt a puská, — nyögte a nótárius.

A nagy félelemtől egészen megfélekedtek róla.

— Az én botom is itt van, — szólt a rektor.

A farkas előbb leült és farkaszemet nézett velük és látták, mint vicsorgatja a fehér rájuk.

Aztán fölkelte és farkát rémesen csóválva, közeledett hozzájuk.

Egyszerre a hold a felhők közé bujt és ők várták a borzasztó homályban, hogy mikor ütt az utolsó órájuk.

A nótárius ur levette a puskát, fölhozta a kakast és cselezott. Csak egy fekete alakot látott, a mely lelapulva lépésről-lépésre közelebb jött, aztán megáll, hogy rángorjon a két áldozatra.

Süsd el magad! S a puská nagyot pukant. Hogyan, hogyan se, a nótárius talált.

hívásukat szívet s lélekkel teljesítsék és hogy különösen most a századvégi ünnepségek alkalmával arra törekedjenek, hogy Jézus Krisztus dicsérete minél inkább tért foglaljon s erre maguk is napi ajatosságai alkalmával sujt fektessenek. Közli *Montel Jánosnak*, a S. Rota dékányának a keleti egyházak egyesítése és segélyezése érdekében hozzá intézett levelét. Ajánlja a kath. irodalom terén újabban megjelent „Három Kassai Vértanu“, „Lélekmentő“ és „Európai műépítések“, című könyveket. Melléklí a körlevélhez a Jézus szt. szívééről szóló litániát. Végül közli az egyházmegyében az elmúlt hó folyamán történt változtatokat és a hozzá érkezett kegyes adományok kimutatását.

— **József főherceg unokája.** *József Ágost* főherceg családjában most a tavasszal örvendets családi eseményt várnak. Akkorra odavárják Abbáziába Ő felségét a királyt is, aki hir szerint megígérte, hogy maga fogja keresztviz alá tartani déduonokáját.

— **Meghalt a bolgár fejedelemasszony.** Sulyos csapás érte *Köbuz* Ferdinándot a bolgárok fejedelmét. A kérelhetetlen halál elragadta viruló ifju nejét, *Mária Luja* hercegnőt. A fejedelemasszony néhány nappal előbb influenzába esett, de a baj nem látszott súlyosnak. Közbe aztán örvendetes esemény történt a családban, amennyiben a fejedelemasszony tegnapelőtt szép egészséges leánykával ajándékozta meg a férjét. Az e fölött való öröm azonban nem sokáig tartott s a kitűzött nemzeti lobogókat csakhamar föl kellett cserélni a gyászt jelentő fekete zászlókkal. Az influenzából szülés után komplikációk álltak be a fejedelemasszonynál s ezek pár óra alatt kioltották tegnap a huszonnyolcz éves ifju hölgy életét s árvává tették négy gyermekét. *Mária Luja* legidősebb leánya volt *Bourbon* Róbert Károly páрмаi hercegnek és első nejenek, *Mária Antónia* braganzai hercegnőnek. Született Rómában.

Rája egy rémes, hosszú ordítás hallatszott. A farkas előbb leült, aztán végig fekszik a havon és nyújtózkodni kezdte.

— Meg vagy czudar, — te sem eszel többet nótárius.

— Se rektor, — szólt a mester s azzal kétkézre fogva a botját kegyetlenül kezdte szegény ordast deklinálni, úgy, a mint azt az iskolában eslekedni szokta.

Nótárius uram meg a puskatussal agyabogyalta.

Mire aztán mindketten kifogytak a szusból, abbahagyták és boldogan borultak egymás nyakába, mint a kik a halál révpártjáról újra visszatértek az élet rögös ösvényére.

Nagyszerű, kiáltott a nótárius.

Hisz egy csapással hármát ütöttünk. Elpusztítottuk ezt a fenevadat és most én ennek a bőréből prémes bundát készítették a feleségemnek. Ugyis az a vágyódása már hosszú évek óta. Pompás, ki is hékül velem. Nem szid össze az asztalért, se a csecebecsekért, de még azért se, hogy most jövünk haza, hiszen ha előbb találnak jónni, biztos, hogy a farkassal sohase találkozunk.

Nagyszerű! Bravó! Éljen!

Es diadalmasan buzdokták a dögöt. Majdnem kapkodták egymás kezéből. Mindenik magának akarta a dicsőséget.

— No, ezt eltaláltam, — szólt a nótárius uram!

— De én is ütöttem, — felelt a rektor.

— Mit ér, — ha én agyon nem lövöm.

— Ki tudja, nem éledt volna-e fel, — ha én oda nem megyek.

— Mit tudsz te azzal a rongy bottal? — De az én fegyverem. sok vadat leterítettem én már ezzel.

1870 jan. 17. *Köburg Ferdinánd* bolgár fejedelmnek 1893 április 20-án lett a felesége. A váratlan gyászeset a legmélyebb fájdalomba ejtette egész Bulgáriát, amelynek lakossága szíve mélyéből vesz részt fejedelme keservében.

— **Felolvasások.** A vizivárosi kath. körben *Dornis István* hitoktató *„Farsangi Gondolatok“* címén felolvasást tartott. Ugyanakkor olvasott fel *Peék Gyula* fő-reálisiskolai hittanár is. A kör legközelebb felolvasata vasárnap. f. hó 5-én d. u. 6 órakor lesz.

— **A posta estéje.** Kedves estét szereztek maguknak legutóbb a székesfejérvári posta- és táviró hivatal tisztjei. Most szombaton családi jellegű társasvacsorát rendeztek a Fekete Sas-ban, melyen részt vett az egész tisztikar, élén *Brünner János* pt. felügyelővel. A pompás vacsorát fűszerezte *Kell Jenő* posta-táv-tiszt szép felköszöntője, melyben meleg szavakban mond köszönetet báró *Siebenrocknő* posta szállítónak megjelenéséért, továbbá *Brünner János* posta-távirdai felügyelőnek, aki mindig csak azon fáradozott, hogy alkalmazottai nehéz feladatát kellemessé tegye. Erre *Brünner János* posta-távirdai felügyelő válaszolt; köszönetet mond a személyzetnek iránta tanúsított ragaszkodásáért. Ezután *Barcza Ferencz* és *Kovács Kálmán* postatiszték sikerült és rendkívül mulattató monológokat adtak elő, később pedig *Liebhart Etelka* és *Moenich Jolánka* kiasszonyok remek énekeikkel ragadták el a jelen voltakat. Meglepetés sem hiányzott, a távirás kiasszonyok távirás-szallagból csinos kokárdákat csináltak, humoros versceskéket kopogtattak, feldisznították a posta- és táviró jelvényekkel és ezeket osztogatták a kollegáknak, ez mintegy kezdetét jelezte a táncznak. Csakhamar tánczra is perdül a fiatalság és csak a hajnali négy óra os latta fel a kedélyes társaságot. — Jelen voltak: *Asszonyok:* *Albrecht Józsefné*, *Báró Siebenrock Eugenia*, *Brünner Jánosné*, *ö. v. Bocsor Dánielné*, *ö. v. Heilmann Ödöné*, *Hittler Gyuláné*, *Kell Jenóné*, *Kovács Arminné*, *Körösi Elekné (Veszprém)*, *Liebhart Jánosné*.

Egyik is védte a maga vitézségét, a másik se akarta elvitatni a maga kurázsit. Szórol-szóra, többről-többré, utoljára már majdnem hajba kaptak, hogy kié a nap dicsősége. Szerencsére hazértek, mert utoljára a farkas mellé két másik áldozat is kerül.

Nótárius uram olyan bátran kopogtatta a felesége ablakát, mintha az küldötte volna el a szállóba. Nem is hagyta szóhoz jutni, hanem rövest eldicsekedett vele, hogy: na asszony meg lesz a kivánságod, lesz prémes bundád farkas bőrből, olyan, a milyen a kasznárnénak sines. Most löttem éppen a számodra, a hegyen. Majd széttépett bennünket, a rektornak már majd a torkát harapta szét, de hát az én puszkám megtette a magáét.

Klára asszony dörmögött még egy darabig, de aztán megbékült valahogy. A prémes bunda ideálja volt s most hamarosan valóra válik. Utoljára mindegyik örült s álmotdakt szépeket: Az asszony, hogy hogyan fog parádézni az új bundával, a nótárius pedig, hogy mint fog dicsekedni hősi tettével majdan az egész puszkás világ előtt.

Másnap aztán kiűnt a valóság. Hogy nótárius uram a rektor segítségével a bíró nagy házörző kutyáját pusztította el oly rémes kegyetlenül.

Hogy aztán Klára asszony mit szólt a dologhoz, könnyen elképzelhető. Nótárius uram öngyilkos lett volna, ha nem félt volna a halálától.

S ha valaki később azt akarta, hogy a fogait csikorgassa dühében, csak annyit mondott: no nótárius uram, mikor megyünk megint farkasvadászatra.

Majo os Istvánné, Moenich Károlyné, Obermayer Jánosné, Tóth Lászlóné. **Leányok:** *Barcza Szerén*, *Bocsor Irén*, *Fleischmann Mili*, *Heilmann Mariska*, *Heilmann Helén*, *Hoffmann Róza*, *Körösi Ilonka (Veszprém)*, *Liebhart Etelka*, *Liebhart Anna*, *Majros Irénke*, *Moenich Jolánka*. *Neu Szerén*, *Spisák Margit*, *Száz Mariska*, *Szűts Irénke (Vilonya).*

— **A pápa és a béke egyesület.** A béke-zarandoklat mozgalmanak kezdeményezője. *W. T. Stead* által a béke-akció érdekében alapított „Waragainst war“ (Háburu a háburu ellen) eg. folyóirat legközelebbi számában *Rampolla* bíbornok-államtitkárnak sajátkezü olasz levelét hozza, melyet a pápa meghagyásából a londoni béke-zarandoklasi bizottsághoz intézett. A levél következőleg szól:

„Tisztelt uram! Az önk béke-zarandoklása valóban felette dicséretreméltó, mert az emberi törekvések legfenségebbé czélja a béke biztosítása kell, hogy legyen. A Szentszék tehát, híven hagyományaihoz, semmit sem óhajtott forróban, mint azt, hogy a béke kétértelmű az összes népeit testvériesen egyesítse és hogy a nemzetek kölcsönös érintkezésében igazság uralkodjék. Vajha századunk, amely annyit tett a háburu fegyvereknek szaporítására és tökéletesítésére, letűnté teremtene valami nemest is, ami biztosítaná számára az emberiség háljáját: találva utakat és módokat, amelyek lehetővé tennék, hogy nemzetközi viszályokban a józan ész szava könnyen érvényesüljön! É kivánsággal maradtam stb. *Rampolla* bíbornok.

— **Királynék emléke.** Gentből jelentik, hogy ott egy bizottság gyűjtést indított egy emlékműre, a melyet a megboldogult *Erzsébet királyné* emlékére *Montrouzenben* szándékoznak emelni.

— **Temetés.** Bodajkon január hó 30-án volt temetés *Röder Ignác* 89 éves nyug. főkerésztnek, aki hosszú éveken át a csurgói gróf *Károlyi* féle kertben apolta a természet szép virágait. Hogy mily hü és szeretett szolgálja volt a grófi családnak, arra fényes bizonyíték az, hogy bodajkon tartott beszentelési szertartásra, ö. v. gróf *Károlyi Gyuláné* egész családjával megjelent, s a jó öreg ravatalára koszorút is helyezett. Jelen voltak sokan (csurgó intelligenciája közül is mert a bodajkon beszentelt holt testet csurgóra szállítottak a családi sírboltba. Nyugodjék békével!

— **Nagybeteg főpásztor.** Schusztter *Konstantin* váci püspök súlyosan megbetegedett. A 82 éves aggyastyan állapot nagy aggodalomra ad okot környezetének.

— **Jelmezes mulatság.** A székesfejérvári katolikus legény-egylet jelmez-bálja, mely január 29-én a „Fehér Bányá“-ban folyt le, a legsikerültebbek közé sorolható. A festszelen jókedv, a szinte családias jelleg, mely a kath. legényegylet minden összejövetelén főtállalható, itt sem maradhatott el. Jól érezte magát mindenki, a fiatalság kedve meg épen határtalanul széles volt, természetesen azonban nem olyan, mely a jó izlést egy kissé is sértette volna. A mulatság meg anyagilag is szép jövedelmet hozott az egylet házalapja javára. Felülfizetni szivesek voltak: *Károly János* nagyprépost 5 frt, *Kuti Márton*, *Huszár Károly*, *Mayer Károly*, *Komáromy Károly* kano-nokok 3–3 frt, *Szabócs Jenő*, *Krencz Ignác* kanonokok 5–5 frt, *Streit Ferencz* 2 frt, *Tamas Vilmos* 1 frt, *N. N.* 50 kr, *K. Horváth István* 2 frt, dr. *Klaucz György*, *N. N.*, *Tomán Antal*, *Jelinek Antal*, *Szörady Gyula* 1–1 frtot, ö. v. *Felmayer Károlyné* 3 frt, *N. N.* 30 kr, *N. N.*, *Szalay József*, *Csucs István*, *Müller Lajos*, *Kern Péter*, *Kurzovitzky Béla*, *Csáder N.* 1–1 frt, *Szammer Kálmán* 1 frt 50 kr, *Kász Antal* 20 kr, *Szalay Imre* 70 kr, *Fuli Györgyné* 50 kr, *Papp Józsefné*, *Fábián István* 40–40 kr, *Gáncs Pál* 30 kr, *Emberi István* 20 kr, *Vinter Sándorné* 50 kr, *Dornis László* 10 kr, *Mészáros Ferencz* 60 kr, *Chay Antal*, *Dornis István*, *Szabó Teréz* 40–40 kr, *Fissi Mihály* 30 kr.

— **Adakozás a népkönyhának.** A jótékony egylet által fentartott *népkönyha* költségeihez a „Nyomdász“ bál rendezősége a bál jövedelméből 38 forintot, ö. v. *Singer Bernátné* valamint *Singer Ármin* és neje ugyan-e czélra 6–6 forintot voltak kegyesek adományozni. Fogadja a bál t. rendezősége úgy *Singer Bernátné* urbölgy, valamint *Singer Ármin* úr és neje a jótékony egylet részéről legnagyobb köszönetemet. Reé Istvánné pénztárnok.

— **Zichy Jenő gróf muzeuma.** *Zichy Nándor* gróf, ki eddig rokonának *Zichy Jenő* grófnak *Verbőczy-utcai* palotájában lakott, a pesti oldalon új palotát építtetett magának a *Mária* és *József-utca* sarkán, melybe néhány hónap mulva beköltözhetik. Akkor aztán őrösen mara-a *Verbőczy-utcai* *Zichy-palota*, melyet *Zichy Jenő* gróf muzeumná szándékozik átalakítani. Ebben pedig összegyűjti az ázsiai kutató-utjából hozott reudkívül érdekes tárgyakat.

— **A d. v. igazgatósága figyelmezteti a város közönségét,** különösen pedig a Lemkő hegyi szőlő tulajdonosokat, hogy pályatetet gyalogutat ne használják, mert az esetleges szerencsétlenségekről nem vállalhat felelősséget. A vasuttesten átjárni csakis a megengedett átjáró helyen szabad s ott is csak akkor, ha a sorompó nincs leborotva. Erre egyuttai a rendőrség is figyelmezteti a közönséget, annyival is inkább, mivel ezen meg nem engedett gyalogutak használása rendőri kihágást képez.

— **Az Oltaregyesületi sz. mise jövő vasárnap** február 5-én délelőtt 10 órakor a Szeminariumi templomban fog a Mindenhatóknak bemutattni.

— **Felolvasás.** A felsővárosi kath. körben f. hó 4-én, azaz szombaton este 6 órakor *Tomán Antal* fog felolvasást tartani.

— **Halálozás.** *Klaucz Jánosné* jan. 30-án a somogy megyei *Karácson* elhunyt. Az elhunytban dr. *Klaucz György* püspöki titkár édesanyját gyászolja. Temetése ma d. e. történt, nagy részvét mellett.

— **Ujabb segély a jégkárosultaknak.** A dunántúli jégkárosultakat segélyző állandó bizottság legutóbb még két községnek küldött 50–50 forintot. Es pedig a fejmegyei *Dósd* és a borsmegyei *Nemes-Oroszi* községeknek, mely utóbbi ugyan nem dunántúli fekvésű, de a bizottság a jégverés következtében jelentkező éhínség miatt szükségesnek tartotta a segélyzést.

— **Eltiltott gyermek.** Január hó 30-án délben 12 órakor nászmenet vonult a felsővárosi templomból hazafelé, melynek természetesen sok nézője akadt. Ugyanekkor akart *Véner Sándor*, *Csapó István* kocsisa is hazahajtani a templom-közből, miért is megvagdalta lovait és neki hajtattott a lakodalmas menetnek. A nép ijedten futott szét, azonban *Farádi Szabó István* malom-utca 13. szám alatti lakos *Ferencz* nevű kis gyermekét *Véner* lova föltaszította s így a kerekék alá került. Két kerék ment keresztül nyakán és derekán, a mi nyomban halálát is okozta. Tegnap történt meg a boncolása *Tomóri* vizsgálóbíró és a törvényszéki orvosok jelenlétében a városi kórházban. A vizyázatlan kocsis, ki különben átlakozás és hatóságai közeg elleni erőszak miatt már büntetve volt, gondatlanságból okozott emberölés miatt feljelentették a helybeli kir. törvényszéknek.

— **Felhívás.** Székesfejérvár város rendőrsége a következő felhívást tette közzé: Fejérvármegye közíg. Bizottságának 1898. évi decz. hó 13-án tartott ülésén panasz tétett aziránt, hogy a vármegye közlekedési utain a közutak-

ról és vámokról rendelkező 1890. I. t. cz.-nek a forgalom biztonságára vonatkozó intézkedéseit különösen Székesfehérvár szab. kir. város fuvarosai és a vásárokat látogató iparosai kellőképp meg nem tartják s ezáltal sok szerencsétlenség és kár áll elő. Felhívatik ennél fogta Székes-Fejérvár szab. kir. város közönsége, hogy az 1890. I. t. cz.-nek a forgalom biztonsága érdekében hozott határozatait, azokat különösen, a melyek a hajtás és a járművekkel való kiterést és azt szabályozzák, hogy a járműveket éjjel és sötét időben feltűnő helyen lámpával, vagy vonó állatoknak legalább egyikét csengővel kell ellátni, hogy a községek belterületén egyáltalában, községek kívül pedig járművek, illetőleg szabadon hajtott állatok közelében ostonnal cserdíteni, löni, vagy robbanó töltényeket eldurranítani, tiltos, megtartani annál is inkább el ne mulasszák, mert ellenkező esetben az 1890. I. t. cz.-vonatkozó §§-ai értelmében fog nevezettek ellenében a kihágási eljárás folyamatba tétetni.

— **Tűzoltók mulatsága.** A bodajki önk. tűzoltó-egylet saját pénztára javára folyó évi február hó 5-én a bodajki nagy vendéglőben táncmulatságot rendez. Kezdeté 7 órakor. Belépti díj: 1 korona. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak el.

— **A felsővárosi kath. kör** a fehér bárány helyiségében folyó évi február hó 5-ik napján könyvtára javára táncvigalmat rendez. Belépti díj személynként 30 kr. Felülfizetések köszönettel fogadtatnak és hírlapilag nyugtáztatnak. A zenét Horváth Lajos zenekara szolgáltatja. Izletes étel és italokról a vendéglős gondoskodik. Kezdeté 7 órakor.

— **Záróra.** A csendőrök panaszt emeltek a szolgabírósnál, hogy *Rádl József pátka* korcsmáját a múlt hó 26-án reggel 2 órakor nyitva tartott *Simon József* helybeli berkocsis, továbbá *Turi József* és *Kovács János pátka* lakosok, — *Peri Jakab* ugyanottani korcsmájában pedig az előirt kore mai zárórák betartására vonatkozó rendeletet ki függőszáve nem találták. Erről is jelentést tettek a szolgabírónak.

— **Az Erosii polgári kör** folyó évi január 28-án tartotta meg fényes táncvigalmát a mely alkalommal gróf *Wimpfen Sigrid* 10 frt., *Stiglmayer Gyula* 3 frt., *Pfeffer Kázmér*, *Krieger Pál* 1—1 frt., *id. Bauer József*, *Hufnagl József*, *Nánai István*, *Hufnagl Gyula*, *Pulai Károly*, *Spitzer Gábor*, *Komáromy József*, *Richter József*, *Parti Ignác*, *Lamos József*, *Kántor István*, *Farkas József*, *Schäffer Antal* 50—50 kr., *Kodlacsék Ferencz*, *Varga István*, *Károly Zsigmond* 10—10 kiral sziveskedtek felülfizetni.

— **Köszönetnyilvánítás.** *Fleischer Mór* a székesfehérvári önkéntes tűzoltó-egylet pénztárának 6 forintot adott. A jászivü adakozónak ez uton is hálás köszönetet mond az elnökség.

— **Elvesztett aranyóra.** A múlt hó 27-én pénteken délután 4 és 6 óra között a fúteztától a Vörösmarty-térig elveszett egy kis dupla-fedelű női aranyóra. A becsületes megtaláló vigye a rendőrségre, mely át fogja szolgáltatni a károsultnak.

— **Táncmulatság.** Január 22-én a *lovasbényi kath Nép kör* saját pénztára javára igen sikerült mulatságot rendezett, mely alkalommal felülfizettek: *Homály Ignác* 2 frt., *főt. Krécay Károly pl.*, *N. N.*, *N. N.*, *Rák Ferencz*, *Etil György*, *id Prail Antal* 1—1 frt. *Krauzler Béla*, *Járos Jánosné* 75—75 kr., *Szakáll József*, *Papp János*, *főt. Házy Alajos*, *Starkbauer József*, *Scheffer János*, *Bamert János*, *ifj. Prail Antal*, *Küffer Géza*, *Rajda Oszkár*, *Czagler Ödön* 50—50 kr., *Fazekas István*, *Bognár Gyula*, *Stetler Kálmán*, *Czagler Lajos*, *Sturcz Ferencz*, *Asser Pál*, *Tóth János*, *Elbert József* 25—25 kr., *Fülöp Ferencz* 20—20 krt., *Nagy Mihály*, *Czagler Mihály*, *Bischoff Miklós*, *Héring József* 15—15 kr., *Spindler József*, *Pintér Károly*, *Albert Ferencz* 10—10 kr., *Rejha Andor*, *Breitenbach Ferencz*, *Breitenbach József*, *Albert Ignác*, *Spindler István*, *Albert József*, *Frihzenban Mihály*, *Madarász István* 5—5 kr. Fogadják e helyen is a kath. Nép kör hálás köszönetét.

— **Megszökött cseléd.** *Mike József velencei* mészáros cselédje néhány napi szolgálat után 4 írt előlleggel eltávozott azon ürügy alatt, hogy fel megy Budapestre, hol ruhája van elhelyezve. A cseléd neve *Kovács Antal* devecseri születésű és illetőségű. A szolgabírósnak elrendelte a körözését.

— **Az iparhatósági megbízottak munkaköre.** Az iparhatósági megbízottak az 1884. évi XVII. t. cz. 169. §-a értelmében megválasztottak s a folyó hó 9-én tartott értekezleten a megbízottak munkaköre a következőképp állapított meg: a) az ipartestület lajstromainak ellenőrzésére kijelöltettek: *Gerenday Gyula* kereskedő, *ifj. Tögl Gyula* kereskedő, *Maron József* szabó, *Füzy Márton* cipész és *Kapitány József* csizmadia. b) a tanonc-iskolák látogatására kijelöltettek: *Herczeg Ignác* kereskedő, *Sealai Dániel* kereskedő, *Csikós Béla* kereskedő, *Németh János* sütő és *Harmat János* cipész. c) műhelyek megvizsgálására kijelöltettek: *Stern Béla* kereskedő, *Schlesinger Gyula* kereskedő, *Deutsch Gyula* kereskedő, *Percz Ferencz* szertályos

és *Gebauer János* kádár. d) a gyárak megmészárlására kijelöltettek: *Lichtneckert Antal* kereskedő, *Krausz Manó* kereskedő, *Kuntler József* csizmadia, *Czövek Károly* cipész és *Vitvindsch József* kocsiagyártó. Egyidejűleg felszólítja a rendőrség az érdekelteket, hogy az iparhatósági megbízottak által hivatalos látogatásuk alkalmával tett kérdésekre kimerítő választ adjanak s az esetleg észlelt hiányokat pedig az iparhatósági megbízott javaslatára haladéktalanul pótolják annál is inkább, mert ellen esetben a törvény teljes szigorja fog alkalmaztatni.

— **Ruhatolvaj** járt a napokban *Kovács Imre* apáca-utcai vendéglősnél és pedig első alkalommal január 27-én, mikor a vendéglős cselédjének, *Virág Györgynek*, az összes ruháit ellopák. Másodizben pedig tegnap, január 31-én a vendéglős fiának a ruháit lopták el a benne levő iskolai jegyzetekkel együtt. A tolvaj a lövölde felől ment be az udvarba s onnét a lakásba. A rendőrség nyomozza a tettest.

— **Tűzek.** Hypolit pusztán jan 26-án este fél 10 órakor *Zichy János* gróf tulajdonát képező csöszkunyhó leégett. A tűz gondatlan-sághól keletkezett. — Keresztesen ugyanezen napon d. u. háromnegyed 3 órakor *Szalay István* takarmány kazala gyuladt ki. A szomszédban épen lakodalm volt s az innét a tűzhöz siető emberek a tüzet csakhamar elfojtották, minek következtében nagyobb kár nem esett.

— **Végtárgyalások.** A székesfehérvári kir. törvényszéknél február hóban a következők végtárgyalások tartatnak meg: 1-én *Dajka Balázs* rág. véts. *Braun Ferencz* csal. buk. bünt. 4-én *Kiss Pál* János rág. véts. *Sztankovits István* és *trsa.* gyujt. kísért. bünt. 7-én *Kiss Lajos* lop. kísért. bünt. *Oláh Jánosné* sz. *Braun Anna* s *trsa.* lop. véts. 8-án *Acsai József* s. t. a. véts. *Müller (Molnár) Ede* okir. szám-véts. 11-én *Raffai Vendel* s *trsa.* sikk. bün. *Bauer György* és *trsa.* lop. bünt. *Simon Károly* és *trsa.* lop. bünt. 14-én *Bognár Jánosné* ham. tanuz. bünt. *Molnár Károly* lop. bünt. 15-én *Müller Károly* és *trsa.* s t. sért. bünt. *Segall Náthán* és *trsa.* hat. e. erősz. bünt. *Székely János* ham. vád. bünt. 21-én *Kertai István* és *trsa.* közak. ir. ham. bünt. *Csonták István* és *trsa.* közcsend. e. kih. 22-én *Csütő István* hat. rendb. gyujt. bünt. 25-én *Deli Szabó István* és *trsa.* s. t. sért. bünt. *Rieger Gyula* erősz. nemi. köz. kísért. bünt. 28-án *Kluiber József* és *trsa.* izgat. véts.

A „Pillangó“ legutóbbi száma ismét bizonyítja, hogy a szerkesztőség feladatának magaslatán áll a mit ígért ez ideig mindig betartotta. Minden szám szebbnél szebb illusztrációkat, humoros elbeszéléseket, adomákat, verseket stb. tartalmaz. A „Pillangó“ előfizetési ára egy egész évre csak 4 frt. Előfizetui lehet a „Pillangó“ kiadó hivatalánál Budapesten, VI., Teréz-kört 35.

NEWYORKI GERMANIA

ÉLETBIZTOSÍTÓ-TÁRSASÁG.

Európai osztály: **BERLIN, Leipzigerplatz 12.** (a társaság saját házában.)

Nem kölcsönös. Részvényeseknek korlátozott osztalék
1896. végén érvényben levő biztosítások

120,000 korona.
: 365 millió korona.

1896. végén tényleges vagyon

: 111 millió korona.

1896. végén tiszta fölösleg a biztosítottak javára

: 7 1/2 millió korona.

Ingyen háborúbiztosítás.

A biztosított az osztalékot évenként felveheti.

ÉVENKINT CSÖRKENŐ DÍJFIZETÉS.

Magyarországi vezérképviselőség; Budapest V., Váci-kört 16. sz.

Igazgató: **Kállay Gyula.**

Vezértitkár: **Noszlopi Németh Ödön.**

Székesfejérvár indul V. v. 8.40 reg. V. v. 3.45 d. u.	Adony-Szabolcs érkezik 9.54. reg. 5.12. d. u.	Paks érkezik 2.33 d. u. 9.33 este
Paks indul V. v. 2.—reg. V. v. 1.29 d. u.	Adony-Szabolcs érkezik 5.13 reg. 5.28 este	Székesfejérvár érkezik 7.40 reg. 7.25 este
Székesfejérvár indul V. v. 9.30 reg. V. v. 2.10 d. u.	Bicske érkezik 12.31 d. u. 4.53 d. u.	
Bicske indul V. v. 5.35 reg. V. v. 6.30 este	Székesfejérvár érkezik 8.10 reg. 9.12 este.	

PSERHOFER J. vértisztító labdaccai,

azelőtt „**általános labdaccai**“ név alatt; mely utóbbi nevet teljes joggal megérdemlik, mivel csakugyan alig létező betegség, melyben ezen labdaccai csodáshatásukat érzékenyen be nem bizonyították volna. Evtizedek óta ezen labdaccai általános elterjedésnek örvendenek és alig van család, melyben ezen kitűnő háziészől készült nem volna található. Számtalan orvos által ezen labdaccai háziészől ajánlottak minden oly bajknál, melyek a **rossz emésztésből és székrekedésből** erednek, mint **szeszivarok, mjbajok, köhika, vértelések, aranyér, béltelenség** s hasonló betegségeknél. Vértisztító tulajdonságuknál fogva kitűnő hatással vannak **vérszegénységre** s az abból eredő bajoknak is: így **sápkór**nál, idegességből származó **fejfájások**nál stb. Ezen vértisztító labdaccai oly könnyen hatnak, hogy a legcsekélyebb fájdalmat sem okozzák és ennek folytán még a leggyengébbeknek, de még gyermekek által is minden aggodalom nélkül bevehetők.

Ezen vértisztító labdaccai csakis a **Pserhofer J.-féle az „Arany birodalmi almában“ címzett gyógyszerárban Bécsben, I., Singerstrasse 15. szám alatt** készítettek valódi minőségben s egy 15 szem labdaccai tartalmazó doboz ára **21 kr.** Egy csomag, melyben 6 doboz tartalmazatik, **1 frt 5 krba** kerül. Az egész előzetes beküldésnél bérmentes küldéssel együtt: **1 csomag 1 frt 25 kr., 2 csomag 2 frt 30 kr., 3 csomag 3 frt 35 kr., 4 csomag 4 frt 40 kr., 5 csomag 5 frt 20 kr., és 10 csomag 9 frt 20 krba** kerül.

NB. Nagy elterjedésük következtében ezen labdaccai a legkülönbözőbb nerek és alakok alatt, utánoztatnak, ennek következtében kéretik **csak a Pserhofer J.-féle vértisztító labdaccai** követelni és csakis azok tekinthetők valódiaknak, melyek használati utasítása a Pserhofer J. névleírásával, fekete színben és mind a egyes doboz fedele ugyanazon aláírással, vörös színben van ellátva.

A számtalan hálaíratból, melyek a labdaccai fogyástól a legkülönbözőbb és legnehezebb betegségek után egészségük visszanyerése folytán hozzánk intéztek, ezen helyen csakis néhányat említtünk azon meggyőzéssel, hogy mindenki, a ki ezen labdaccai egyezre használta, meggyűnt győzőíve, azokat tovább fogja ajánlani.

Köln, 1893 április hó 30-án.

Tisztelt Pserhofer ur!

Legyen oly szíves és küldjön nekem ismét 15 tekerestet az ön Fülmulhatlan vértisztító labdaccai alól utánvétellel Fogadják ez uton is a legmélyebb köszönetemet labdaccai csodáhatásáért. Maradok teljes tisztelettel

Pawlistik Fereucz, Köln, Lindenthal.

is mondott, midőn véletlenül egy dobozt kapott az ön kitűnő vértisztító labdaccai alól s azoknak allandó használata ta folytán tökéletesen kigyógyult.

Legjobb tisztelettel

Weinzeittel Josefa.

Eichengraberamt, Gföhl mellett, 1893. márcz. 27.

Tekintetes ur!

Alulírott ismételtén kér 4 csomagot az ön valóban hasznos és kitűnő labdaccai alól. El nem mulasztatom leguagyobb elismerémet kifejezni ezen labdaccai értéke felett és azokat, a hol csak alkalom nyílik, a szenvedőknek legmelegebben fogom ajánlani. Ezen hálaíratom tetés szerinti használatára önt ezennel felhatalmazom.

Teljes tisztelettel

Hahn Ignác.

Götschdorf, Ko'bach mellett, Széllia, 1886. október 8-án.

T. ur! Felkérem, miszerint az ön vértisztító labdaccai alól egy csomagot 6 dobozzal küldeni sziveskedjék. Csak is az ön csodálatos labdaccai alól köszönhetem, hogy egy gyomorajtól, mely engem 5 éven át gyötört, megszabadultam. Ezen labdaccai nálam sohasem fognak kifogni s midőn legforróbb köszönetemet kifejezem, vagyok tisztelettel

Zwickl Anna.

FOGÁK

2 frtól, annélkül, hogy a gyökereket el kell távolítani.
Tartós plomba 1 frt 50 krtól.
Foghuzás 50 kr.
Fogorvos Dr. RITSCHER,
Székesfehérvár, sas-utca 2. sz.
133. 20—14

MEGHIVÓ.

A „FEJÉRMEGYEI TAKARÉKPÉNZTÁR“
1899. évi február hó 12-én d. e. 10^{1/2} órakor
AZ INTÉZET HELYSÉGÉBEN

Rendes évi közgyűlést

tart,
melyre a t. cz. részvényesek, hivatkozással az alapszabályok 64. §-ára*, tisztelettel meghívóvatnak.

A

tanácskozás alá kerülő tárgyak sorrendje:

1. Az 1898. évi üzletforgalomról szóló igazgatósági jelentés.
2. Az 1898. évi zárszámadás beterjesztése s ennek kapcsán a mérleg jóváhagyása, a tiszta jövedelem felosztása, illetve az osztalék megállapítása, a felügyelő-bizottság és az igazgatóságnak jegyzőkönyvileg leendő fölmentése tárgyában javaslatok fölötti határozathozatal.

Kelt Székesfejérvárott, 1899. január 26-án.

A „Fejérmegyei takarékpénztár“ igazgatósága.

* 64. §. Közgyűlésen csak oly részvényes gyakorolhatja szavazati jogát, kinek részvénye 4 héttel előbb nevére iratott és három nappal a közgyűlés előtt (ezutal tehát 1899. február 9-ik napjág) a társulat pénztáránál letételt.

- Bernhardi alpesi-fü liquor** Bernhard W. 0-tól Bregenzben.
1/4 üveg 2 frt 60 kr. 1/2 frt 40 kr. 1/4 üveg 70 kr.
- Amerikai köszvénykenőcs,** gyors és biztos szer minden köszvényes és csúszos bajok, u m: gerinczagybántalom, tagszagattás, ischias, migraine, ideges fogtájás, főfájás, fülzaggattás, stb. stb. ellen.
1 frt 20 kr.
- Angol csodabalszam,** Pserhofer J.-től egy üveg 50 kr.
- Fagybalszam,** Pserhofer J.-től Évek óta a fagyos tagokra és minden idült sebre, mint legbiztosabb szer elismerve. 1 köcsög 40 kr. Bérmentve 65 kr.
- „Stoll“-féle Kolapraparatumok,** kitűnő szer gyors és hálbetegségeknél.
- Kola-elxir vagy bor,** 1 liter 3 frt, fél liter 1 frt 60 kr. 1/4 liter 85 kr.
- Golyva-balszam,** Pserhofer J.-től kitűnő szer golyva ellen, 1 üveg 40 kr. bérmentve 65 kr.
- Élet-eszencia,** (prági csöppek), Pserhofer J.-től megrottott gyomor, rossz emésztés és mindennemű altesti bajok ellen kitűnő házi-szer. 1 üveg 22 kr. 12 üveg 2 frt.
- Utifüvedv,** Pserhofer J.-től egy ált ismert kitűnő házi-szer hurut, rekedtség, görcsös köhögés stb. ellen. 1 üvegcse 50 kr., 2 üveg bérmentve 1 frt 50 kr.

- Tannochinin hajkenőcs,** Pserhofer J.-től Évek hosszú sora óta valamennyi hajnövesztő szer közt orvosok által a legjobbnak elismerve. Egy elegáns nagy szelencével 2 frt
- Általános tapasz,** Steudel tanártól. Útés és mérges daganatoknál, ujtkacz, sebes vagy gyuladt mell, vagy más ity bajknál, mint kitűnő szer lön kipróbálva. 1 tégyél 50 kr. Bérmentve 75 kr
- Általános tisztító-só,** Bullrich A. W.-től Kitzbühel-től. Tűnő házi-szer a rossz emésztés minden következményei, u m: főfájás, szédülés, gyomorgörcs, gyomorhév, aranyér, dugulás stb. ell-n. 1 csomag ára 1 frt.
- Ezen itt felsorolt készítményeken kívül az osztr. lapokban hirdett összes bel- és külf. gyógyszerészeti különlegeségek raktaron vannak és a készletben netán nem levők gyorsan és olcsón megvásárolhatók: **Postai megrendelések a leggyorsabban elküldöttnek, ha a pénzüsség előre beküldetik: nagyobb megrendelések utánvétellel küldetnek.**
- Valódiaknak csak azok tekinthetők, melyek használati utasítása a Pserhofer J. névleírásával és minden egyes doboz fedele ugyanazon aláírással vörös színben van ellátva.
- Védve védjegy által. Védjegy utánzása s-igoran 149. 8—1 büntetettik.

PSERHOFER J. gyógyszerész „zum goldenen Reichsapfel“ Bécs I., Singerstrasse 15.

Ingyen szederfa csemete.

A földmiveltügyi m. kir. ministerium országos selyemtenyésztési felügyelősége bárkinék ingyen ad 2—3 éves magági szederfa csemetét. Városok, községek, néptanítók szállítást nem fizetnek; ellenben magánfelek a szállítási költséget viselik.

Megrendelésnél: vármegye. utolsó posta, vasut, esetleg hajó állomás pontosan bejelentendő.

Ha a csemetét magas törzsű fákká neveljük, ugy egy katastralis holdnyi tiskolába 7200 csemete helyezhető el oly formán, hogy a sorok egymástól egy méter, a sorokban a csemeték 80 centiméter távolságra álljanak.

Sövény alakításnál egy tolyó méterre 3 darab, egy folyó öltre 6 darab csemetét számítunk.

Kik csemetét akarnak, ezt *sürgösen* jelensék be.

A földmiveltügyi m. kir. ministerium országos selyemtenyésztési felügyelősége Szegszárdon, Tolna megye. 144. 3—3

ALAPITTATOTT
1858. évben.

TELEP
Palotai-utca 23

PFINN JÓZSEF
„GONGORDIA”

TELEFON SZÁM 79.

Sürgöny czim:
Concordia, Szekesfehervar.

TEMETKEZÉSI VÁLLALAT, ÉRCZ- ÉS FAKOPORSÓ RAKTÁRA

Székesfehérvárott, sas-, Jókai- és iskola-utca sarkán

a „Fekete Sas” szálloda átellenében

SIRKOSZORUK.

SIRKOSZORUK.

A legolcsóbb és legdiszesebb temetések elvállaltatnak.

Hullák szállítása a vidék bármely irányába eszközöltetnek. 70. —17

Vidéki megrendelések távirat útján is elintéztetnek!

Nagy Képes Világtörténet

Képes díszmű a művelt közönség számára.

ÁLDÁSSY ANTAL, BOROVSZKY SAMU, FOGARASSY ALBERT, GERÉB JÓZSEF,
GOLDSZHER IGNÁCZ, GYOMLAY GYULA, MIKA SÁNDOR

közreműködésével szerkeszti

MARCZALI HENRIK

Mintegy 2500 szöveggel, 500 műmelléklettel, 60 színes műlappal
50 történelmi térképpel, 8500 szövegoldallal.

A Nagy Képes Világtörténet célja.

Jelen munkával az első nagy világtörténelmi mű jelenik meg magyar nyelven. Terveiben, czíjlalán, eszközeiben, alakjában és terjedelmében egyaránt nagy és jelentős ez a vállalkozás.

A magyar tudomány nyújtja a magyar közönségnek az élet könyvét, a világtörténetet.

Nemzeti művelődésünkre nézve fontos mozzanat ez. Egy régi hiány pótlása, egy régi szükség kielégítése, egy régi kötelesség teljesítése.

A Nagy Képes Világtörténet illusztrációi.

A Nagy Képes Világtörténet összes illusztrációi kizárólag egykoru vagy korhű ábrázolatok lesznek. Képes mellékletei, történelmi térképei, a szöveg közé nyomott rajzokkal és irasműsolatokkal a Világtörténet egy olyan kicsinyített históriai muzeumot nyújtanak az előfizetőknek, a minőt a maga valójában lehetetlen beszerezni. Ezek a nagy európai muzeumokból, családi és nyilvános könyvtárakból és levéltárakból, építészeti műrekekről egybegyűjtött s a legnagyobb műszaki tökéletességgel reprodukált illusztrációk rendkívül emelik a mű beszédét, az egésznek gútvesszi értékét adnak.

Ez a tizenköt kötet a legfontosabb magyar könyvek közé tartozik.

Ez a tizenköt hatalmas könyv arra való, hogy nemzetünk minden műveltségének tanítója barátja, tanácsadója, minden uri háznak ékessége legyen.

A mű kiadására egyesült két könyvkiadó intézet bizalommal ajánlja, tehát nagy magyar vállalatát a nagy magyar közönségnek.

Franklin Társulat

magyar irodalmi intézet és könyvnyomda

Révai Testvérek

irodalmi intézet részvénytársaság.

Megjelenik tizenköt kötetben

fontos, tehát sáha meg nem sürgösen papíron.

Egy-egy kötet ára

rendkívül díszes felbontásban, bőrbíttal és vasontal laval

8 frt.

Minden négy kötet egy-egy kötet jelenik meg.

Megjelenik füzetes kiadásban is

240 füzetben.

Több mint száz példányban lesz.

Hetenkint egy füzet fog kézre bocsáttatni.

Egy-egy füzet ára

30 kr.

A füzetes kiadáshoz díszesbontási tállak szállítanak.

A Nagy Képes Világtörténet megszerezhető:

a) Füzetes kiadásban hetenkinti 30 kros füzetekben minden rendes hazai könyvtárnál.

b) Kötetes kiadásban 12 kötetben 8 frtjával

a kötetenkinti utányítell hémmentve, b) havi 1 frt 50 kros részletfizetésre.

*

Előfizetők a helyi könyvtárosokhoz vagy alültel kiadókhöz intézendők.

*

Tájékoztató képes prospektust

vagy

mutatványfüzetet

ingyen és bérmentve

küld a mű kiadóhivatala

Budapest, VIII., Üllői-ut 18. szám.

Előfizető gyűjtők sziveskedjenek a kiadóhivatalhoz fordulni.